

Bemærkninger til forslaget

1. Rådet vedtog den 3. oktober 2005 et forhandlingsmandat til Kommissionen med henblik på at indlede forhandlinger med statsunionen Serbien og Montenegro om indgåelse af en Stabiliserings- og Associeringsaftale. Efter Montenegros uafhængighed i juni 2006 blev forhandlingsmandatet tilpasset, så Kommissionen kunne forhandle om indgåelse af en Stabiliserings- og Associeringsaftale med et selvstændigt Montenegro. Forhandlingerne resulterede i en Stabiliserings- og Associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber (Fællesskabet) og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side. Aftalen, som baserer sig på artikel 310 i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab, omfatter områder, hvor både Fællesskabet og medlemsstaterne har kompetence, dvs. der er tale om en blandet aftale. Aftalen blev undertegnet i Luxembourg den 15. oktober 2007. Aftalen er ikke underkastet en tidsmæssig begrænsning.

Indgåelsen af en Stabiliserings- og Associeringsaftale er et centralt led i EU's Stabiliserings- og Associeringsproces for landene i Sydøsteuropa. Der er tidligere indgået Stabiliserings- og Associeringsaftaler mellem Fællesskabet og dets medlemskaber og henholdsvis Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Republikken Kroatien og Republikken Albanien.

2. Sigtet med Stabiliserings- og Associeringsaftalen mellem Fællesskabet og dets medlemsstater og Republikken Montenegro er at styrke og udvide de politiske og økonomiske forbindelser mellem de to parter. Aftalen indebærer, at der inden for en overgangsperiode på fem år gradvist etableres en associering mellem Fællesskabet og dets medlemsstater og Republikken Montenegro. Formålet med associeringen er at styrke demokratiet og retsstaten i Montenegro, at bidrage til politisk, økonomisk og institutionel stabilitet i Montenegro og i regionen, at skabe en ramme for en politisk dialog, at støtte Montenegros udvikling af økonomisk og internationalt samarbejde, også gennem en tilnærmelse af landets lovgivning til Fælles-

skabets samt at støtte omstillingen til en fungerende markedsøkonomi i Montenegro, herunder gennem gradvis oprettelse af et frihandelsområde mellem Fællesskabet og Montenegro. Endelig er det et formål at fremme det regionale samarbejde på alle områder, som er omfattet af aftalen.

Aftalen bygger på en række generelle principper som respekt for international fred og stabilitet, udvikling af gode relationer mellem nabostater og regionalt samarbejde samt respekt for grundlæggende demokratiske principper og menneskerettigheder, herunder mindretsrettigheder.

3. Hovedelementerne i Stabiliserings- og Associeringsaftalen er: politisk dialog, regionalt samarbejde, delvis indpasning i reglerne under det indre marked, herunder varer og tjenesteydelsers bevægelighed, arbejdskraftens bevægelighed, etablering af virksomhed, betalinger og kapitalens bevægelighed, tilpasning af Republikken Montenegros eksisterende lovgivning, området for retfærdighed, frihed og sikkerhed (retlige og indre anliggender), samarbejdspolitikker, finansielt samarbejde samt institutionelle bestemmelser.

Bestemmelserne om politisk dialog betyder, at der etableres en regelmæssig politisk dialog mellem parterne med henblik på at koordinere synspunkter på internationale forhold af betydning for begge parter. Endvidere indlemmes Republikken Montenegro i gruppen af lande, der på regelmæssig basis modtager oplysninger om EU's aktiviteter inden for rammen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Aftalen sigter også mod at styrke det regionale samarbejde, herunder gennem bestemmelser for, hvorledes Republikken Montenegro bør samarbejde med de andre deltagerlande i EU's Stabiliserings- og Associeringsproces og med lande, som er kandidater til tiltrædelse af EU.

Gennem aftalen opretter Fællesskabet og Republikken Montenegro ved gradvis afvikling af told og kvantitative restriktioner et frihandelsområde, som sikrer frie varebevægelser inden for industri, landbrug